

Harry Potterrel a látássérültek élethelyzetének megértéséért

A Buda-környéki Látássérültek Közhasznú Egyesülete (BULAKE) kifejezetten iskolás korú gyermekeknek tartotta legújabb, Érzékenyítő Napok elnevezésű programját június első hetében a Városi Klubban.

A háromnapos rendezvényen a gyerekeknek a Harry Potter történetek díszletei közt, ámde teljes sötétségben kellett különböző feladatokat végrehajtaniuk. Arra próbálták az iskolások figyelmét ráirányítani, hogy a látássérülteket ne kívülről nézzék és másnak tekintsék, hanem az azonosságokat ismerjék fel saját maguk és sérültséggel élő embertársaik között. - Június 2-a, 3-a és 4-e állt rendelkezésére az iskoláknak arra, hogy gyerekeiket küldjenek a programra – számolt be az eseményről Nyikes Fatime, a Buda-környéki Látássérültek Közhasznú Egyesületének vezetője. – Naponta öt csoportot fogadtunk másfél órás váltásokban, így összesen mintegy négyszáz gyerek vett részt a kezdeményezésünkön. Az önkormányzat oktatási csoportjával együtt kezdtük el szervezni az Érzékenyítő Napokat, és az önkormányzattól nyert pályázati pénzből valósítottuk meg. Pest megyére is pályáztunk, ám végül csak az öt budaörsi általános iskolát szólítottuk meg és ott is elsősorban a harmadikos, negyedikes korosztályt. Igaz, jöttek ötödikesek, hatodikosok, és elsősök is. Választottunk egy gyerekek által jól ismert történetet, a Harry Pottert, és ezt használtuk kerettörténetnek. Annak érdekében, hogy még vonzóbb legyen a gyerekek számára a sötét, hiszen egy teljesen elsötétített terem rendeztünk be, a történetből ismert helyszíneket jelenítettük meg a kiállításon belül. A klubszobában a látássérülteknek készült játékokkal ismerkedhettek a gyerekek. Volt házimanó konyhája elnevezésű terem. Itt ízfelismerés, illatfelismerés, és tárgyfelismerés volt a feladat és ezt követően egy felépített labirintuson keresztül lehetett eljutni a Tiltott Rengetegbe, ahol pedig a résztvevőknek sárkánytojást kellett keresniük. A kviddics helyett pedig, az ahhoz eléggé hasonló csörgőlabdát próbálhatták ki a gyerekek. Nagyon kellemesek voltak a tapasztalataink. Jó volt a hozzáállás az iskolák, az igazgatók és a pedagógusok részéről is. A visszajelzések is egyaránt pozitívak voltak. Tehát azt gondolom elértük a célunkat a rendezvénnyel. Többen jelezték már, hogy amennyiben mód nyílik rá és rendezünk még hasonló programot, akkor mindenképpen szeretnének újabb gyerekcsoportokat hozni. Ezt a programot is azért hívtuk életre, hogy közelebb próbáljuk hozni a gyerekek számára a látássérültek életét. Azt gondolom, a személyes tapasztalatot követően jobban át tudják érezni a sérültek élethelyzetét és másként fognak rájuk nézni a jövőben. Az, ahogy nálunk az egyesületben a látó és a nem látó kollégák együtt dolgoznak, akár ezen a mostani programon, az is azt kívánja reprezentálni, hogy a hangsúly nem a különbségeken, hanem a sorsunk közti azonosságokban rejlik. Azt hiszen ezt sikerült a résztvevő gyerekekben is tudatosítani. Októberben a Fehér bot világnapján tervezünk majd hasonló programokat, de ide már nem csak gyerekeket várunk, hanem mindenkit, aki közelebből is meg akar ismerkedni a látássérültek élethelyzetével. SÓS ESZTER